

บันทึกหลักการและเหตุผล
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน

เหตุผล

โดยที่ได้มีพุทธดำรัสขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งได้ตรัสไว้ในมหาปริณิพพานสูตรว่าพุทธสังฆนียสถานทั้งสี่เป็นสถานที่อันควรแก่การสักการะของพุทธศาสนิกชน เพื่อให้เกิดความสังเวชและเกิดพุทธานุสติ และนำมาซึ่งบุญกุศลและความปลาบปลื้ม แ่มชื่น ดังนั้น การส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนได้เดินทางไปพุทธสังฆนียสถานจะช่วยให้เกิดความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาและมั่นคงตามหลักคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในการดำรงศีล สมาธิ และปัญญา และสามารถสืบทอดพระพุทธศาสนาให้ดำรงสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังเวชนียสถาน
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังเวชนียสถาน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังเวชนียสถาน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พุทธสังเวชนียสถาน” หมายความว่า สถานที่ระลึกถึงพระพุทธเจ้าสี่แห่ง ได้แก่ สถานที่ประสูติ สถานที่ตรัสรู้ สถานที่แสดงปฐมเทศนา และสถานที่ปรินิพพาน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังเวชนียสถาน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังเวชนียสถาน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังเวชนียสถาน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการศาสนา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังเวชนียสถาน” ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง
- (๓) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง
- (๔) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนเจ็ดคน ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผู้แทนสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และผู้แทนมหาเถรสมาคม
- (๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเข้าใจในศาสนาพุทธเป็นอย่างดี หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยอย่างน้อยต้องมีผู้แทนภาคเอกชนซึ่งประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการเดินทางไปพุทธสังเวชนียสถาน จำนวนสองคน

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมการศาสนา จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทยและนับถือศาสนาพุทธโดยกำเนิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) เคยเป็นผู้ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวย ผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๖) เคยถูกลงโทษจากองค์กรหนึ่งองค์กรใดว่ามีความประพฤติเสื่อมเสียทางศีลธรรม อย่างร้ายแรง

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือ หย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๕

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระ ที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง ชัด

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถ ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธาน กรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถานต่อคณะรัฐมนตรี
- (๒) กำหนดแนวทางการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน
- (๓) กำหนดระเบียบ ข้อบังคับ เงื่อนไข หรือมาตรการใด ๆ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในอันที่จะให้ส่งเสริมและความคุ้มครองผู้ที่ประสงค์จะเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถานให้ได้รับความสะดวก ปลอดภัย และมีหลักประกัน
- (๔) ประสานหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบธุรกิจการนำพุทธศาสนิกชนไปพุทธสังฆเวชนียสถาน
- (๕) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถานของพุทธศาสนิกชน
- (๖) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนเสนอ
- (๗) ประกาศเกียรติคุณเพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่ทำความประโยชน์เกี่ยวกับการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลขึ้นคณะหนึ่งจำนวนไม่เกินเก้าคนเป็นคณะอนุกรรมการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจการพุทธสังฆเวชนียสถาน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย พระภิกษุ ฆราวาสผู้มีความรู้ทางพระพุทธศาสนา ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน และผู้ที่เคยเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน เพื่อทำหน้าที่เสนอแนะแนวทางและมาตรการเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและอำนวยความสะดวกแก่ผู้เดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ให้นำมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้กรมการศาสนาทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถานมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนงานและยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมให้เกิดแนวทางการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน เสนอคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบ
- (๒) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการพุทธสังฆเวชนียสถาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (๓) จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลของบุคคลซึ่งได้รับการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน และโครงการที่ได้รับการส่งเสริม
- (๔) สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือ การดำเนินงาน การเผยแพร่ และแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับแนวทางการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน

(๕) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับชาติในการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังเวชนียสถาน

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามระเบียบ ข้อบังคับหรือมติของคณะกรรมการ

(๗) ปฏิบัติงานอื่นตามมติที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกรมการศาสนา เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังเวชนียสถาน” มีวัตถุประสงค์เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เป็นแหล่งเงินทุนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมให้พระสงฆ์ และพุทธบริษัทในการเดินทางไปพุทธสังเวชนียสถาน

มาตรา ๑๖ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินที่โอนมาจากกองทุนส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา
- (๒) เงินที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณประจำปี
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้แก่กองทุน
- (๔) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- (๕) เงินรายได้อื่น

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังเวชนียสถาน คณะหนึ่งประกอบด้วย

- (๑) อธิบดี เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ และผู้แทนหน่วยงานของรัฐ ที่มีทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นกรรมการ
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้าคนซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านพระพุทธศาสนา ด้านการเงิน เศรษฐศาสตร์ การลงทุน กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมการศาสนาคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารต้องไม่เป็นผู้ประกอบกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของทุนหมุนเวียน และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕ และมาตรา ๖ มาใช้บังคับกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุน

มาตรา ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการบริหารกองทุนพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ประธานกรรมการให้ออกโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย กำกับดูแลการบริหารจัดการ และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (๒) กำหนดข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ ตลอดจนการกำหนดค่าตอบแทนสิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการต่าง ๆ ของ พนักงานและลูกจ้าง
- (๓) พิจารณออนุมัติแผนการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๔) แต่งตั้งผู้จัดการกองทุน

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย

การประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุนและคณะอนุกรรมการให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ให้กรรมการบริหารกองทุนและอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้โอนบรรดาเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ และหนี้สิน ที่เกี่ยวเนื่องกับกองทุนส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ในกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม ตามระเบียบกรมการศาสนาว่าด้วยกองทุนส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆะนียสถานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔ (๕) ให้กรรมการตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถานต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ได้มีพุทธดำรัสขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งได้ตรัสไว้ในมหาปรินิพพานสูตรว่าพุทธสังฆนียสถานทั้งสี่เป็นสถานที่อันควรแก่การสักการะของพุทธศาสนิกชน เพื่อให้เกิดความสังเวชและเกิดพุทธานุสติ และนำมาซึ่งบุญกุศลและความปลาบปลื้ม แ่มชื่น ดังนั้น การส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนได้เดินทางไปพุทธสังฆนียสถานจะช่วยให้เกิดความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาและมั่นคงตามหลักคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในการดำรงศีล สมาธิ และปัญญา และสามารถสืบทอดพระพุทธศาสนาให้ดำรงสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน พ.ศ. มีสาระสำคัญดังนี้
๒.๑ วันใช้บังคับ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๒ บทนิยาม กำหนดบทนิยามคำว่า “พุทธสังฆนียสถาน” “กองทุน” “คณะกรรมการ” “อธิบดี” และ “รัฐมนตรี” (ร่างมาตรา ๓)

๒.๓ กำหนดให้มี “คณะกรรมการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน” และกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๔ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๕)
วาระการดำรงตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๖) และการพ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๗)

๒.๕ กำหนดองค์ประชุมของคณะกรรมการต้องมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม (ร่างมาตรา ๘) และวิธีการประชุมกรณีประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ (ร่างมาตรา ๙)

๒.๖ กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการ (๑) เสนอนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถานต่อคณะรัฐมนตรี (๒) กำหนดแนวทางการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน (๓) กำหนดระเบียบ ข้อบังคับ เงื่อนไขหรือมาตรการใด ๆ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในอันที่จะให้ส่งเสริมและความคุ้มครองผู้ที่ประสงค์จะเดินทางไปพุทธสังฆนียสถานให้ได้รับความสะดวกปลอดภัยและมีหลักประกัน (๔) ประสานหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบธุรกิจการนำพุทธศาสนิกชนไปพุทธสังฆนียสถาน (๕) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถานของพุทธศาสนิกชน (๖) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถานที่คณะกรรมการบริหารกองทุนเสนอ (ร่างมาตรา ๑๐) และให้มีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๑)